

можешь, опери ми дрехж-тж безъ да ѿз-
мокришь.” Секундъ Куріонъ описва, въ едно
свое съчиненіе, двѣ небеса, небе-то на Рим-
скый-тъ Папж и небе-то на евангеліе-то, и
казва че не намѣрилъ Еразма нито въ едно-
то нито въ друго-то небе, но го видѣлъ че
ся върти въ нескончаемы вирове между двѣ-
тъ небеса. Нито една-та нито друга-та стра-
на му ся повѣрявала, и той най-сетнѣ из-
губилъ всичко-то си вліяніе върху тѣхъ.
Край-тъ на живота му былъ много злоче-
стенъ и печаленъ. Ако да ималъ смѣлостъ-
тж и самоотрицаніе-то на Лутера, той бы
много ползувалъ себе си и дѣло-то на ис-
тинж-тж. Еразмъ былъ по-възрастенъ отъ
Лутера. Паписти-тъ казвали: “Еразмъ снес-
се яйце-то, а Лутерь го измѣти.”

Единъ бѣденъ обуцаръ въ Нюрнбергъ,
на име Ханцъ Саксъ, който былъ надаренъ
отъ Бога съ поетическж дарбж, и былъ усър-
денъ Христіанинъ, спомогнжлъ много за
распространеніе-то на евангелскж-тж исти-
нж чрѣзъ священны-тъ си пѣсни, които про-
никнжли въ цѣлж Германіѣ и ся пѣяли отъ
хыляды народъ. Стаупицъ, който былъ на-
ставлявалъ толкозь много Лутера въ мѣна-
стырь-тъ, Спалатинъ, Лутеровъ съученикъ
въ университетъ-тъ и по-послѣ придворенъ